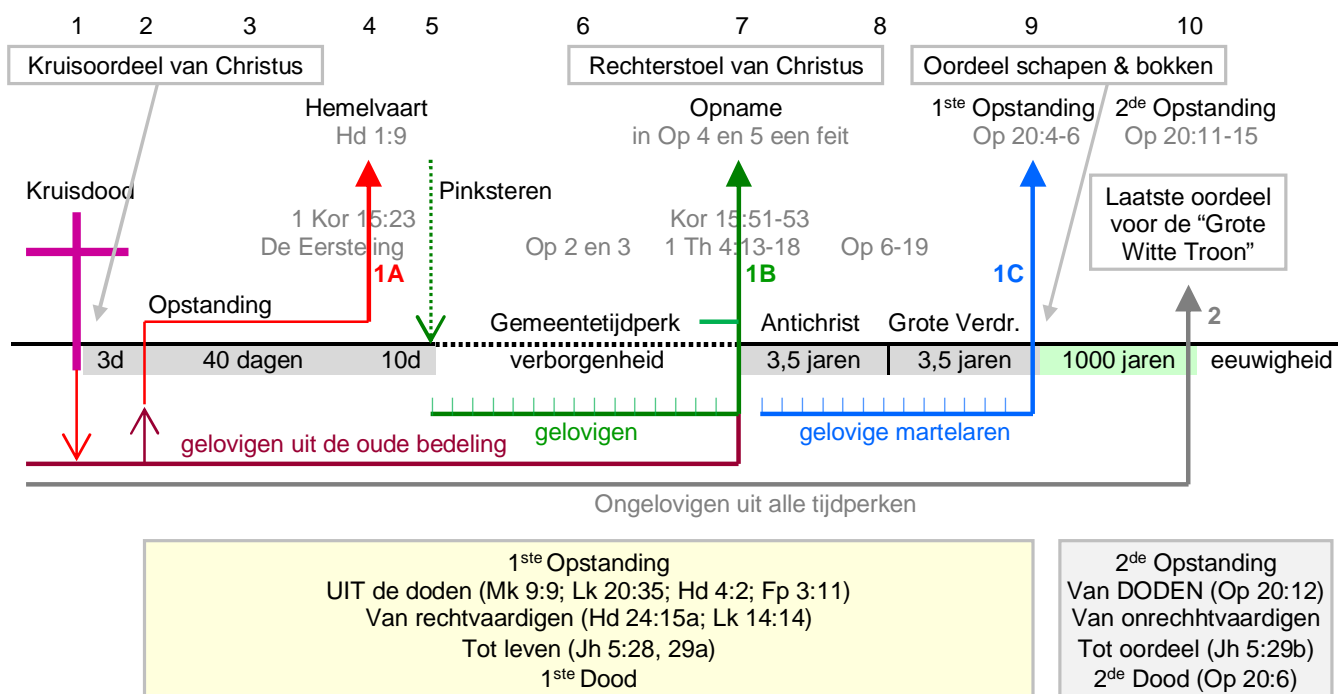

De voltooiing van de Eerste Opstanding: Openbaring 20:4-6

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (SV1977 of HSV)
Samengesteld door M.V., 25-12-2013. Update 6-4-2015

Openbaring 20:4-6

En ik zag tronen, en **zij** zaten daarop; en het **oordeel werd hun gegeven**; en [ik zag] de **zielen** dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en zijn beeld niet aanbeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en **zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren**.⁵ Maar de overigen der doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren. Deze is **de eerste opstanding**.⁶ Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en **zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren**. (SV1977).

De Eerste Opstanding kent 3 fasen:

- 1A:** Christus als Eersteling: 1 Korinthiërs 15:23
- 1B:** De gelovigen van alle tijdperken: 1 Korinthiërs 15:51-53; 1 Thessalonicenzen 4:13-18
- 1C:** De gelovige martelaren uit de tijd van de verdrukking: Openbaring 20:4-6.
Dit is de afsluiting van de Eerste Opstanding.

De Tweede Opstanding gebeurt na de 1000 jaren:

- 2:** Alle ongelovigen uit alle tijdperken

Voor een uitgebreide uitleg bij dit schema: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opstanding.pdf>

Vanaf Openbaring 20:4 wordt het begin van het Vrederijk beschreven. Tweemaal wordt gesproken over hen die “met Christus duizend jaren regeren” (20:4, 6).

Voor de verklaring van vers 4 willen we enkel steunen op de betrouwbare Textus Receptus:

kai eidon thronous kai ekathisan ep autous kai krima edothè autois
En ik zag tronen, en **zij** zaten op deze, en het oordeel was **hen** gegeven,

kai tas psuchas tón pepelekismenón dia tèn marturian ièsou
en de zielen van hen die onthoofd waren wegens het getuigenis van Jezus,

kai dia ton logon tou theou kai oitines ou prosekunèsan tó thèrió oute tèn eikona autou

en wegens het woord van God, en die niet hadden aanbeden het beest noch het beeld ervan,
kai ouk elabon to charagma epi to metópon autón kai epi tèn cheira autón kai ezèsan
en niet ontvingen het merkteken op het voorhoofd van hun, en op de hand van hun; en zij leefden
kai ebasileusan meta christou ta chilia etè
en regeerden met Christus duizend jaren.

De Statenvertaling 1977 en de King James version geven een juiste vertolking van dit vers.

Wie zijn “zij”, “hen”?

Wie zijn nu de “zij” in Op 20:4? Er wordt daar niets van gezegd en daarom zullen we moeten vergelijken met andere Schriftplaatsen. De logische opbouw van de gebeurtenissen is de volgende: In Op 19:4 worden de 24 oudsten voor het laatst in de hemel gezien en vermeld. Daarna komt de hemelse bruiloft van het Lam (Op 19:6-10). Daarna verschijnt de Heer van de hemel (Op 19:11-13), gevolgd door zijn hemelse legerscharen (Op 19:14). Na het oordeel over de vijanden (Op 19:20, 21) en het binden van de Satan (Op 20:1-4), ziet Johannes de heiligen, die met Jezus van de hemel neerdaalden, op tronen zitten. Daarnaast beschikken we nog over volgende Schriftplaatsen:

Hb 2:5: Want niet aan engelen heeft Hij onderworpen het toekomstige aardrijk waarover wij spreken.

Mt 19:28: Jezus nu zei tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal zitten op de troon van zijn heerlijkheid, u ook op twaalf tronen zult zitten om de twaalf stammen van Israël te oordelen.

Lk 22:29, 30: En Ik beschik u een koninkrijk, zoals mijn Vader Mij heeft beschikt, opdat u eet en drinkt aan mijn tafel in mijn koninkrijk en op tronen zit om de twaalf stammen van Israël te oordelen.

1Ko 6:2, 3: Of weet u niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En als door u de wereld wordt geoordeeld, bent u dan onwaardig voor de geringste rechtszaken? Weet u niet, dat wij engelen zullen oordelen?

Op 3:21: Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, zoals ook Ik overwonnen en Mij gezet heb met mijn Vader op zijn troon.

Het zullen geen engelen zijn, maar de Gemeente, de bruid, zal op die tronen zitten, samen met de oudtestamentische gelovigen die samen met de Gemeente worden opgenomen. (Zie “Waar zijn de oudtestamentische gelovigen?” in <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/BegeleidendeOpmerkingenOp.pdf>).

Daarna zien we de heiligen tot leven komen die in de verdrukkingstijd als martelaren stierven. Eerder in Openbaring zien we hen als “zielen onder het altaar: Op 6:9, en ook als harpspelers: Op 14:2, 3 en 15:2, 3. (Zie “Wie zijn de harpspelers?” in <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/BegeleidendeOpmerkingenOp.pdf>).

Deze opgestane verheerlijkte heiligen zullen met Christus duizend jaar regeren. Wij kunnen hen opsplitsen in heiligen vóór en tijdens de eigenlijke Grote Verdrukking (in de helft van de 70ste jaarweek):

1. De heiligen die ná de Gemeente-opname en vóór de Grote Verdrukking (deze begint het midden van de zevenjarige verdrukking) werden omgebracht. Het zijn “de zielen onder het altaar” (Op 6:9), “de zielen van hen die om het getuigenis van Jezus en om het woord van God onthoofd zijn” (20:4). Zij hebben het evangelie verkondigd vóór de laatste 3,5 jaar (vóór de eigenlijke Grote Verdrukking). Zij komen tot leven na de Grote Verdrukking, vermeld in Op 20:4. Zij moeten wachten op de volgende groep martelaren.
2. De heiligen die tijdens de Grote Verdrukking (de laatste 3,5 jaar) werden omgebracht (Op 6:11; vgl. 6:9) en die “het beest of zijn beeld niet hadden aanbeden en niet het merkteken van het beest aan hun voorhoofd en aan hun hand ontvangen hebben” (20:4; 13:15; 15:2). Ook zij komen tot leven na de Grote Verdrukking, vermeld in Op 20:4.

Eén groep is in dit gegeven buiten schot gebleven: de oudtestamentische gelovigen. Openbaring zegt er niets uitdrukkelijks over, maar zie wat het Oude Testament erover zegt:

Dn 7:9: Terwijl ik bleef toekijken, werden tronen opgesteld, en een Oude van dagen zette Zich neder; zijn kleet was wit als sneeuw en zijn hoofdhaar blank als wol; zijn troon bestond uit vuurvlammen, de raderen daarvan uit laaiend vuur;

Dn 7:22: totdat de Oude van dagen kwam en recht verschaft werd aan de heiligen des Allerhoogsten en de tijd naderde, dat de heiligen het koningschap in bezit kregen.

Dn 7:27: En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen.

Dn 12:1, 2: Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen.

Dn 12:13: Maar gij [Daniël], ga het einde tegen, en gij zult rusten en opstaan tot uw bestemming aan het einde der dagen.

Js 26:19-21: Herleven zullen uw doden - ook mijn lijk -, opstaan zullen zij. Ontwaakt en jubelt, gij, die woont in het stof! Want uw dauw is een dauw van licht; en de aarde zal aan de schimmen het leven hergeven. Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is. Want zie, Jahweh verlaat zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken; dan zal de aarde het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verslagenen niet langer bedekken.

Dit komt overeen met Op 20:4.

(Zie ook “Waar zijn de oudtestamentische gelovigen” in <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/BegeleidendeOpmerkingenOp.pdf>).

Allen in Op 20:4 zullen als priesters-koningen 1000 jaren regeren

Allen die aan de eerste opstanding deel hebben “zullen priesters van God en van Christus zijn en met Hem de duizend jaren regeren” (20:6b). De Gemeente zingt hierover in Op 1:5, 6. De heiligen in de hemel zingen erover in Op 5:10. Petrus spreekt in meer algemene zin van alle heiligen en zegt tot hen: “U echter bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom” (1Pt 2:9). En ook de oudtestamentische gelovigen zullen erin delen.

In Op 20:6 zien we verder: “zij zullen priesters *van* God en *van* Christus zijn”. Eerder waren de 24 oudsten priesters vóór God (Op 1:6 en 5:10). Zij brachten toen hun voorbede voor de vervolgte gelovigen op aarde. Hier zien we hen echter uit de hemel komen om ook priesters te zijn voor de aarde, geen priesters die mensen vertegenwoordigen bij God, maar priesters die God vertegenwoordigen bij de mensen op aarde. Dat is hetzelfde karakter als de Heer Jezus Zelf bezit als Koning-Priester.

Regeren over wie?

Als laatste categorie zullen er ook mensen op aarde zijn die geloofd zullen hebben tijdens de periode van “het uur der verzoeking”, maar die de marteldood niet zullen sterven. Die zullen op aarde blijven en zij mogen als de “schapen” van Mt 25:32-34 het Vrederijk ingaan. Dit zijn de 144.000 uit Israël (Op 7), evenals de menigte uit de volken, die uit de Grote Verdrukking komen en ingaan in het koninkrijk. Zij zullen op aarde de onderdanen van de Koning zijn, terwijl de hemelse en opgestane heiligen mederegenten met de Koning zijn.

Zie “Alle soorten of fasen van opstanding op een rij” in <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/BegeleidendeOpmerkingenOp.pdf>

Zie “De Opstanding”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opstanding.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Babel-tot-Eeuwigheid.pdf>

Zoals we in het overzicht zien, moeten we twee soorten opstanding onderscheiden: de eerste opstanding (finaal in Op 20:5-6), vóór de 1000 jaar, en naar analogie daarvan nog een tweede opstanding die echter ná de 1000 jaar plaatsvindt.

De eerste opstanding is een opstanding UIT de doden (Mk 9:9). Dit betekent dat sommigen in het dodenrijk zullen blijven terwijl anderen zullen opstaan. Dit was zo het geval met de Heer Jezus, en dit zal met de opname van de Gemeente ook het geval zijn. “Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden”, schrijft Paulus (Fp 3:11; vgl. Lk 20:35; Hd 4:2). Dit is de opstanding van de “rechtvaardigen” (Lk 14:14; Hd 24:15), of “van het leven” (Jh 5:28, 29). De tweede opstanding is die VAN de doden. Dit betekent de opstanding van *allen* die in het dodenrijk achtergebleven zijn. Het zijn zij die in hun zonden zijn gestorven, die van de “onrechtvaardigen” (Hd 24:15), en “ten oordeel” (*krisis*, Jh 5:29).

De eerste opstanding is evenwel opgedeeld in verschillende fasen. Zij begint met de opstanding van Christus [1A] en eindigt met de opstanding van de martelaren uit de Grote Verdrukking [1C]. Daarna maken we een sprong van 1000 jaar: “Maar de overigen der doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren” (20:5). Uit de samenhang blijkt onmiskenbaar dat deze laatsten slechts ongelovig gestorven kunnen zijn. Uit 20:6 volgt dat degenen die bij de tweede opstanding worden opgewekt, níét “zalig en heilig” zijn, maar vervallen aan de “tweede dood”. De ongelovige doden worden na de 1000 jaar weer levend en met een lichaam opgewekt, en zullen na het oordeel in 20:11-15 naar de “hel” (Gr. *gehenna*, Mt 10:28) gaan, de “tweede dood” (20:6, 14). De eerste dood is lichamenlijk en tijdelijk; de tweede dood is geestelijk en is een eeuwige verwijdering van het aangezicht van God (2Th 1:9; Mt 10:28).

Dood en leven zijn dus betrekkelijke termen. Van de gelovigen wordt zelfs ná hun lichamenlijke dood gezegd dat zij “leven”; God is immers een God van “levenden” (Mt 22:32; Lk 20:38). Bij de dood van Lazarus zei Jezus tegen Martha: “Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven, en een ieder, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid” (Jh 11:25-26). In zijn rede tot de Joden zei de Heer ook: “Zo iemand Mijn woord zal bewaard hebben, die zal de dood niet zien in eeuwigheid” (Jh 8:51). Zo iemand “*is uit de dood overgegaan in het leven*” (Jh 5:24). Johannes zegt het ook zo: “Wij weten, dat wij *overgegaan zijn uit de dood in het leven*” (1 Jh 3:14). Anderzijds zijn ongelovigen reeds vóór hun lichamenlijke dood reeds “doden” (Ef 2:1; Ko 2:13) en zelfs nog ná hun opstanding (Op 20:12).

Lees ook:

“De Opstanding”: <http://www.verhoevenmarc.be/opstanding.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm